

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/161/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719204342
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8719204342.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej vo veci starostlivosti súdu o I. Y.: I., nar. XX.XX.XXXX a G., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. opatrovníkom A. C. C., deti rodičov N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G. XXX, U., zast. JUDr. Iveta Pálffy Fabianová, advokátka so sídlom AK Štefánikovo nám. 5, Spišská Nová Ves a Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, C., zast. JUDr. Michal Petřík, advokát so sídlom AK Francisciho 25, Poprad, v konaní začatom na návrh matky o zvýšenie výživného na maloleté deti, o odvolaniach matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 14P 243/2019 - 191 zo dňa 20.07.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu matky na zvýšenie výživného takto:

„I. Z v y š u j e výživné zo strany otca určené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 15P/227/2015-98 zo dňa 19.4.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu sp.zn. 13CoP/11/2016-133 zo dňa 19.10.2016 na mal. I. zo sumy 90,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne a mal. G. zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 130,- eur mesačne od 1.8.2021, ktoré je otec povinný platiť do rúk matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. V prevyšujúcej časti návrh matky zamieta.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 78 ods. 1, § 62 ods. 1, 2 až 5 Zákona o rodine, pričom zistil skutkový stav v tomto znení:

„Naposledy bolo rozhodnuté o výživnom rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 15P/227/2015-98 zo dňa 19.4.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu č .k.. 13CoP/11/2016- 133 zo dňa 19.10.2016, ktorým bol otec zaviazaný prispievať na výživu mal. I. sumou 90,- eur mesačne a na mal. G. sumou 80,- eur mesačne. Vychádzal z príjmu otca vo výške 370,- eur mesačne, mal navyše vyživovaciu povinnosť k mal. H., príjem matky činil 518,- eur mesačne, mala celkom vyživovaciu povinnosť k X mal. deťom.

V súčasnosti matka má príjem zo za zamestnania v sume 700,- eur mesačne. Počet vyživovacích povinností u nej sa nezmenil. Počet vyživovacích povinností u otca sa takisto nezmenil, jeho čistý príjem činí v priemere 458,- eur mesačne.“

3. Súd uviedol, že neuveril tvrdeniam otca, že pracuje viac ako šesť rokov za minimálnu mzdu s poukazom na to, že príjem v pozícii vodoinštalatéra je v G. republike od 774,- Eur do 1.473,- Eur a vzhľadom na svoju profesiu má otec možnosť dosiahnuť vyšší príjem. Poukázal na to, že dlhy, na ktoré žiadal prihladiť otec sa jedná o blízkych rodinných príslušníkov a nejedná sa o značné sumy, ktoré boli požičiavané pred dlhším časovým obdobím, preto na tieto skutočnosti neprihliadol. Rovnako súd uviedol, že je nereálne, aby pôžičku na výstavbu rodinného domu zobrali starí rodičia z otcovej strany vo výške 25.000,- Eur a že nevie ani koľko z týchto financií bolo použitých na výstavbu rodinného domu a situácia je taká, že obýva dom, ktorého vlastníkom nie je, ktorého vlastníkom sú jeho rodičia, ktorí tvrdili, že nežiadajú od neho platby za bývanie v tomto dome. Tieto tvrdenia považoval súd prvej inštancie za účelové a s poukazom na nástup maloletej G. do vyššieho ročníka základnej školy a u maloletého I. nástupom na strednú školu považoval za dôvodné zvýšiť výživné od 01.08.2021 tak ako to vyplýva z výrokovkej časti tohto rozsudku.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že došlo k zmene pomerov, najmä na strane maloletých detí súvisiacich s ich dospievaním a objektívnou potrebou zvýšených výdavkov na zabezpečenie ich potrieb, preto v určenom rozsahu vyživovaciu povinnosť otca zvýšil.

5. Pokiaľ sa týka zamietnutia návrhu v prevyšujúcej časti, súd zohľadňoval pomery na strane otca, ktorý má vyživovaciu povinnosť k ďalšiemu dieťaťu, a to maloletej H., ktorá tiež nastúpila do základnej školy. Rovnako otec má objektívne zdravotné problémy, kedy nemôže používať pracovnú obuv a nedokáže tolerovať ani ortopedické pomôcky, preto nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby plnil výživné v rozsahu, ktorý požaduje matka. Z týchto dôvodov návrh v znení jeho doplneného znenia zo dňa 07.07.2021 v prevyšujúcej časti zamietol. Poukázal aj na to, že nedoplatok, ktorý by takýmto spôsobom vznikol by otec nebol schopný vzhľadom na svoju sociálnu a ekonomickú situáciu zaplatiť.

6. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany otca s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP. Odvolateľ namietol porušenie jeho práva na spravodlivý proces, nakoľko z rozsudku nie je možné zistiť ako sa vyrovnal s dôkazmi, ktoré predkladal v konaní a nie je zrejmé z rozsudku ani logicky postup vyhodnocovania týchto dôkazov. Z uvedeného dôvodu je rozsudok zmätočný a porušuje práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Rovnako súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy a rozhodol predčasne, nakoľko nezisťoval pomery na strane matky maloletých detí, ktorá žije so svojim druhom, avšak nie je jasné, či tento prispieva na chod domácnosti. Rovnako tak nezistil opodstatnenosť zvýšenia výživného v súvislosti s nástupom maloletého I. na strednú školu. Poukázal na to, že matka ani neoznámila na akú strednú školu jeho syn ide, pričom ani u maloletej G. nepreukazovala výšku svojich výdavkov. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, na ktoré dôkazy súd prihliadal a na ktoré nie. Matka nepreukázala to, že by deťom zakupovala každý mesiac veci v rozsahu cca 60,- eur a takisto nebolo preukázané, že zakupuje pre I. lieky vo výške 12,- eur mesačne. Poukázal na to, že návrh matky sa opiera iba o ničím nepodložené tvrdenia bez listinných dôkazov. Ani jej výdavok vo výške 230,- eur na inkaso nebol preukázaný a nie je pravdou to, že spláca pôžičku vo výške 150,- eur, nakoľko túto pôžičku si bral jej otec na kúpu auta. Pokiaľ sa týka druhu matky maloletých detí, je zrejmé, že tento nemá vyživovaciu povinnosť voči deťom, je však povinný prispievať na domácnosť podľa výšky svojho príjmu. Tento dôkaz však vykonaný nebol a nebola tak zistená majetková situácia matky. Rovnako tak neboli preukázané ani výdavky na maloleté deti vo vzťahu k návšteve krúžkov. Poukázal na to, že má vážne problémy so zdravím, ktoré mu znemožňujú sa riadne zamestnať v odbore stavebníctva. Tieto dôkazy súd nevyhodnotil a nebral do úvahy pri určovaní výšky výživného aj jeho zdravotný stav. Z týchto dôvodov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým záverom, nebral do úvahy, že má aj vyživovaciu povinnosť k svojej manželke a dcére H.. Táto má aj zvýšené výdavky v súvislosti so svojim zdravotným stavom a zároveň tieto jej zdravotné problémy dôvodili jeho odchod z bytu, ktorý bol nevhodný pre bývanie. Poukázal na to, že má plat bežný v regióne, v ktorom býva a je v rozpore so zákonom, aby sa dostal do stavu núdze z dôvodu platenia výživného. Pokiaľ nemá sám vysoký životný štandard, nemôže tento zabezpečiť ani svojim deťom. Poukázal na to, že nevlastní nič hodnotné, nemá ani úver, ani pôžičku, no zároveň z tohto platu nemôže platiť takto

zvýšené výživné. Matka maloletých detí je na tom finančne lepšie ako on, nemá ďalšie vyživovacie povinnosti, pričom žije s priateľom, ktorý by mal sa podieľať na výdavkoch na jeho bývanie a stravu. Pokiaľ sa týka skutočnosti, že neprispieva nad rámec výživného a s deťmi sa nestretáva, ide o konanie matky, ktorá zakázala deťom, aby sa s ním kontaktovali a že majú naňho zavolať políciu, keď príde ich navštevovať. Rovnako stretávanie je komplikované z dôvodu, že matka nechce od neho prevziať žiadne veci. Ani na synovu birmovku nemohol prísť, lebo o tom nevedel s tým, že matka ho zo života svojich detí úplne vylučuje. Poukázal na to, že tak zvýšené výživné by priviedlo jeho rodinu do hmotnej núdze. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie aj zo strany matky, ktorá nesúhlasila s výškou výživného ako aj s dátumom, od kedy bol otec zaviazaný platiť zvýšené výživné. Namietla, že súd zvýšil výživné od 01.08.2021, pričom zvýšené výdavky na maloleté deti boli už od 01.09.2019 ako to žiadala vo svojom návrhu. Poukázala na to, že posledná zmena výživného bola v roku 2016, kedy bolo zvyšované výživné o 10,- eur a otec bol zaviazaný platiť zvýšené výživné až od 01.08.2021. Poukázala na to, že pokiaľ súd v bode 14 uviedol priemerný plat vodoinštalátora vo výške 774,- až 1.478,- eur, ide o údaj z roku 2020, pričom tento údaj v roku 2021 je už v rozsahu 942,- až 2.018,- eur, teda aj v tejto rovine došlo k podstatnému nárastu príjmu otca na pozícii, v ktorej pracuje, čo odôvodňuje jeho možnosť platiť vyššie výživné. Týmto postupom v podstate bolo otcovi odpustené výživného vo výške 1.320,- eur, čím boli ukrátené maloleté deti. Otec aj v konaní v roku 2016 poukazuje na svoje zdravotné problémy, no tieto problémy prezentuje len na pojednávaniach, ktoré sa týkajú výživného. Rovnako tak odvolací súd už v pôvodnom rozhodnutí poukázal na spôsob života otca, ktorý užíva motorové vozidlo vedené na svojho brata a býva v novostavbe rodinného domu, ktorý je zapísaný na jeho matku, čím je zrejme, že jeho spôsob života nezodpovedá jeho deklarovaným príjmom. Zároveň sa odvolateľka nestotožnila s odôvodnením súdu prvej inštancie v bode 19 odôvodnenia. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, aby bol otec povinný prispievať od 01.09.2019 na výživu maloletého I. sumou 200,- eur a na výživu maloletej G. sumou 180,- eur mesačne k rukám matky.

9. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca a matky uviedol, že výdavky, ktoré matka má v súvislosti s výchovou a starostlivosťou o maloleté deti majú stúpajúci charakter, a to čo sa týka nákladov na ošatenie, obuv, záujmových aktivít ako aj stravy, výchovy, chodu domácnosti, pričom všetky tieto veci zabezpečuje matka a v zmysle ustanovení Zákona o rodine ako aj Dohovoru o právach dieťaťa, rodičia majú zodpovednosť za zabezpečenie životných podmienok pre nevyhnutný rozvoj dieťaťa a všetky výdavky rodičov sa musia posudzovať tak, aby bol zabezpečený prednostný charakter výživného pred týmito výdavkami. Kolízny opatrovník v rozhodovaní navrhoval prihliadať na prospech maloletých detí.

10. Otec vo svojej replike k odvolaniu matky uviedol, že toto odvolanie nespĺňa základné predpoklady, ktoré vyžadujú procesné predpisy pre podanie odvolania, nakoľko nie je zrejme, ktoré výroky sú napadnuté, z akého dôvodu a v čom vidí odvolateľka pochybenie súdu. Odvolanie je zmätočné a neúplné. Poukázal na to, že matka opakovane žiada zvyšovanie výživného bez toho, aby bol ustálený príjem jej a jej druhu. Výšku výživného si určuje svojvoľne, bez toho, aby brala do úvahy jeho vyživovaciu povinnosť na dcéru z ďalšieho manželstva. Poukázal na to, že správne súd rozhodol o zvýšení výživného až od 01.08.2021, nakoľko do tej doby nedošlo k výraznej a podstatnej zmene pomerov na strane maloletých detí, na druhej strane jeho dcéra z druhého manželstva v tom čase nastupuje do základnej školy a jej zdravotný stav nie je dobrý. Poukázal na to, že výška výživného je aj preňho likvidačná, a preto podal sám odvolanie voči tomuto rozsudku. Poukázal na to, že listiny, na ktoré matka poukázala v odvolacom konaní neboli predložené v konaní pred súdom prvej inštancie s tým, že napriek tejto skutočnosti je nutné dodať, že pri vysporiadaní BSM vyplatil spoločné dlhy a za vyrovnaní podiel si kúpila matka byt, preto on býval so svojimi rodičmi. Po uzavretí nového manželstva vzhľadom na problémy jeho dcéry riešil svoje bývanie v spolupráci so svojimi rodičmi a všetky tvrdenia matky spočívajú na jej subjektívnom presvedčení. Tento záver sa vzťahuje aj na užívanie auta, ktoré patrí jeho bratovi, pričom toto využíva príležitostne v čase, keď potrebuje ísť k lekárovi, prípadne s dieťaťom. Poukázal na svoje vážne zdravotné problémy, ktoré spôsobujú jeho nemožnosť dosahovať zvýšený príjem a na skutočnosti, na ktoré poukazuje matka, nie je možné prihliadnuť, nakoľko užíva nehnuteľné, respektíve hnuteľné veci len z dôvodu, že jeho rodina mu chce pomôcť riešiť jeho nepriaznivú finančnú a zdravotnú situáciu.

11. Matka vo svojej replike k odvolaniu otca uviedla, že navrhuje odvolanie otca zamietnuť a rozhodnúť v zmysle jej podania.

12. Otec vo svojej duplike poukázal na to, že na jeho strane došlo k podstatnej zmene pomerov v súvislosti s nástupom jeho najmladšej dcéry do prvej triedy základnej školy s čím súvisia jeho zvýšené výdavky. Zdôraznil, že matka nepreukázala žiadnu skutočnosť zo svojich tvrdení, pričom on svoje tvrdenia riadne dokladoval a opakovane zdôraznil, že matka nepreukázala príjem svojho druhu, s ktorým býva v spoločnej domácnosti. Rovnako zopakoval skutočnosti týkajúce sa jeho zdravotných problémov a to, že pri určení výšky výživného je nutné brať do úvahy zásadu, že deti sa majú podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, pričom môže prispievať len na tejto úrovni svojim deťom.

13. Ďalšie vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní predložené neboli.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie v jeho napadnutých častiach postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 zákona č. 160/ 2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

15. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) .

17. Zákon o rodine v ustanovení § 78 ods. 1 vymedzuje kritériá, ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú to relevantné odôvodnené potreby. Na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, získanými skúsenosťami.

18. Tieto zásady viedli odvolací súd k záveru, že je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Výška výživného na maloleté deti I. a G. zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca a odôvodneným potrebám maloletých.

19. Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o zmene výživného porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodovania a v čase nového rozhodovania pre posúdenie, či došlo alebo nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. Správne a citlivo súd pristúpil k porovnávaniu pomerov a vyhodnotil relevantnosť zmeny preukázaných nových pomerov. Pristúpil k vykonaniu potrebných zistení ohľadne pomerov v čase pôvodného rozhodnutia súdu a súčasného stavu.

20. Pri určovaní výšky výživného zohľadnil súd u matky jej osobnú starostlivosť o mal. deti. Výšku výživného určenú súdom prvej inštancie je potrebné považovať za primeranú, zodpovedajúcu zákonným kritériám.

21. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Matka maloletého zabezpečuje o maloletým deťom osobnú starostlivosť, čo je nutné považovať za formu plnenia výživného. Pri skúmaní oprávnených potrieb maloletých detí je potrebné a nutné vziať do úvahy nielen potreby obvyklé, pravidelne sa vyskytujúce, ale aj potreby, ktoré sa vyskytujú len niekedy, napríklad v dobe letných prázdnin. Účelom výživného je uhrádzať nielen priebežne sa vyskytujúce bežné potreby, ale všetky potreby prospešné pre všestranný vývoj detí, teda i potreby vyskytujúce sa nepravidelne za dlhšie obdobie. K týmto odôvodneným potrebám sa musí prihliadať pri

určovaní výšky výživného. V zmysle § 28 Zákona o rodine je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a naopak deťom sa zaručuje právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Tento zaručený princíp ochrany práv teda zahŕňa zo strany rodičov zabezpečenie podmienok materiálnej i nemateriálnej povahy k tomu, aby sa dieťa mohlo dostatočne rozvíjať. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tie sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom podľa kritérií uvedených v § 62 ods. 2 Zákona o rodine, pričom povinnosťou súdu je vždy prihliadnuť k všetkým dôležitým okolnostiam, u každého rodiča zvlášť, prihliadnuť na vek, vyspelosť dieťaťa, prihliadnuť na nevyhnutné potreby a potreby, ktoré sú nad rámec bežných potrieb, náklady ktoré súvisia so zdravotným stavom maloletých detí, je nutné prihliadnuť na majetkové pomery oboch rodičov a následne až tak zhodnotiť možnosti, schopnosti otca ako povinného a zhodnotiť odôvodnené potreby maloletých detí.

22. K jednotlivým odvolacím námietkam účastníkov konania odvolací súd dodáva, že z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku nebol preukázaný namietaný odvolací dôvod porušenia práva na spravodlivý proces z dôvodu neodôvodnenia a nepreskúmateľnosti rozsudku.

23. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku zreteľne vyplývajú dôvody, pre ktoré súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovkej časti rozsudku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno preto považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov vo veci neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Aj Ústavný súd SR vo svojej stabilizovanej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že samotná skutočnosť, že strana sporu sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia všeobecného súdu a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť jeho právny názor svojím vlastným (I. ÚS 188/06). Odvolacou námietkou bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (vid. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07). 20. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody svojho rozhodnutia. Preto neobstojí odvolacia námietka nedostatočnej odôvodnenosti a nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie.

24. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

25. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

26. Pokiaľ sa týka odvolacích námietok otca o tom, že zo strany matky neboli dokladované tvrdenia o zvýšených výdavkoch na maloleté deti, a to vo vzťahu k zakupovaniu vecí v rozsahu 60,- eur mesačne či doplatkov za lieky vo výške 12,- eur mesačne prípadne dokladov o zaplatení tanečného krúžku pre maloletú G. odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v danom prípade sa nejedná o tvrdenia, ktorými by matka tvrdila nejaké výnimočne vysoké výdavky na maloleté deti. Z rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že tieto výdavky sú primerané a zodpovedajú potrebám maloletých detí vo veku maloletého I. a G., preto tieto odvolacie námietky odvolací súd nepovažoval za relevantné vo vzťahu k meritu veci. Pokiaľ sa týka odvolaním napádaných skutočností ohľadom toho, či matka býva v spoločnej domácnosti so svojim druhom a či tento prispieva na chod domácnosti, tieto skutočnosti vo vzťahu k určovaniu výšky výživného nie sú relevantné do tej miery, aby mohli ovplyvniť celkový záver, ktorý sa týka ustálenia výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom.

27. K argumentom otca týkajúcim sa jeho zdravotných problémov odvolací súd uvádza, že zo samotných lekárskejších správ nevyplýva žiaden záver o tom, aby táto skutočnosť otca ovplyvňovala ohľadom jeho umiestnenia na trhu práce a dosahovania zvýšených príjmov v súvislosti so zabezpečením výživného pre jeho maloleté deti. Na tieto skutočnosti by bolo možné prihliadnuť vtedy, pokiaľ by tieto tvrdenia otca boli dokladované aj príslušným rozhodnutím úradu, ktorý by priznal určitý stupeň invalidity vzhľadom na deklarované zdravotné problémy. V opačnom prípade na tieto skutočnosti len na základe predložených lekárskejších správ nemožno vo vzťahu k určovaniu výšky výživného prihliadnuť.

28. Základným kritériom pre posudzovanie návrhu na zvýšenie výživného je to, či od posledného určenia výživného došlo k podstatným zmenám pomerov, čo bolo preukázané a či v schopnostiach a možnostiach otca je prispievať na výživu svojich detí otcom zvýšenou sumou, čo tiež bolo preukázané. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na vek maloletých detí, teda u maloletého I. (XX rokov v čase rozhodovania odvolacieho súdu) a u malotej G. (XX rokov) určená výška vyživovacej povinnosti (150,- eur, 130,- eur) zodpovedajú princípu najlepšieho záujmu dieťaťa, ktorý v týchto konaniach musí byť sledovaný.

29. Ani ostatné odvolacie námietky otca odvolací súd nepovažoval za spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku v jeho prospech. Skutočnosti, na ktoré poukazoval otec správne súd prvej inštancie bral do úvahy pri rozhodovaní o určení dátumu začatia, od ktorého má platiť zvýšené výživné, kedy správne tento dátum ustálil tak, že bral do úvahy jednak zvýšené výdavky na maloleté deti I. a G. v súvislosti s ich nástupom na školu vyššieho stupňa a zároveň bral do úvahy aj zvýšené výdavky otca od tohto okamihu v súvislosti s nástupom na školskú dochádzku jeho malotej dcéry H.. Rovnako tak správne súd prvej inštancie postupoval pokiaľ nevychádzal len z formalisticky predloženého potvrdenia o príjme otca, ale bral do úvahy jeho schopnosti a možnosti vzhľadom na jeho pracovnú pozíciu, respektíve dosiahnuté vzdelanie a možnosti, ktoré vo svojom vzdelaní reálne môže v podmienkach Slovenskej republiky dosiahnuť. Úlohou súdu samozrejme nie je rozhodnúť tak, aby sa otec maloletých detí vzhľadom na určenú výšku výživného dostal do existenčných problémov, no zároveň musí brať do úvahy aj záujmy maloletých detí, pričom je povinnosťou otca podieľať sa na zabezpečovaní potrieb pre svoje deti. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že zo strany odvolacieho súdu sa javí byť správne ustálený dátum, od ktorého došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletým deťom ako aj jeho výška napriek v podstate nesúhlasu oboch rodičov k týmto otázkam.

30. Vo vzťahu k námietke nevykonaného dôkazu, a to zisťovania toho, akým spôsobom prispieva na chod domácnosti priateľ matky odvolací súd uvádza, že ani z obsahu zápisníc z pojednávania nevyplýva návrh na vykonanie týchto dôkazov zo strany otca, pričom súd prvej inštancie sa po zrušení pôvodného rozsudku riadil závermi, ktoré vyplývajú z uznesenia odvolacieho súdu.

31. V odvolaní matky bola zvýraznená skutočnosť týkajúca sa dátumu zvýšenia vyživovacej povinnosti, k čomu sa odvolací súd vyjadril aj vo vzťahu k odvolaniu otca, preto nie je nutné v tejto súvislosti tieto tvrdenia opakovať. Pokiaľ sa týka odvolacích námietok zo strany matky, že otec užíva luxusné motorové vozidlo a zároveň užíva aj novostavbu, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu spisu je zrejmé, že súd pri určovaní výšky výživného vychádzal z jeho schopností a možností a nie z ním deklarovaného príjmu. Tieto odvolacie námietky preto vo vzťahu k meritu veci nie sú relevantné. Výška výživného ustálená súdom bola odôvodnená ako aj dátum jeho zvýšenia.

32. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite veci bez významu.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 52 CMP.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).